

MOJE STÁŽ V IRSKU – Vendula Maňáková

Dostala jsem se do programu Erasmus +, při kterém se odjede do cizí země, abychom se starali, buď o malé děti nebo o seniory.

Připravovali jsme se s naší paní učitelkou jednu hodinu týdně, ve které jsme rozšiřovali slovní zásobu slovy a frázemi, které by se nám na naší stáži mohly hodit, cvičili rozhovory v angličtině a rozvíjeli vědomosti o irské kultuře. Tyto hodiny doprovázela příprava na webu OLS, na kterém jsme ve výsledku strávili cca 30 hodin. Než jsme vyjeli, byla jsem poměrně nervózní. Opravdu dlouho dobu jsem nad tím přemýšlela, ale nakonec jsem se rozhodla, že měsíc v cizině za to stojí.

Samotná stáž pro mě osobně nezačala zrovna ideálně. Jelikož došlo k nedorozumění s papíry, tak se moje umístění u dětí ve školce muselo odsunout. Nastoupila jsem do náhradní práce, než se tato situace vyřeší. První dva týdny stáže jsem tedy pracovala v Cobh Pastimes foto studiu, kde moje nadřízená Fionnghuala přijme klienty, navleče je do kostýmů z určité doby minulosti jako například z dob Titaniku či dokonce ze směru Frostpunk a vyfocené fotky následně upraví tak, aby odpovídaly této době. Třetí týden stáže jsem se přemístila do jiné práce, což byla firma Charles C Daly and Co Solicitors, tedy advokátní kancelář, kde jsem pomáhala s vyřizováním papírů, kopírováním dokumentů a vyřizování pošty. Pak jsem se tedy konečně dostala k práci s dětmi v Ringlee House, což je předškolní zařízení, kde rodiče dávají svoje děti, které byly staré mezi 2-5 lety.

Toto předškolní zařízení bylo pod vedením Ringlee školy, která měla právě „mid term“, při kterém mají děti prázdniny, proto bylo i v našem předškolním zařízení dětí málo, takže jsem ve výsledku dávala pozor na asi 10 dětí.

Do práce jsem chodila na 10 hodin ráno, když jsem přišla, děti obvykle zrovna měly snídani, poté jsme s ostatními pracovníky uklidily, následně jsme si s nimi hrály, poté měly děti oběd, potom byl opět čas na hraní a ve 2 hodiny odpolední jsem končila. Tato práce mě celkem bavila, bylo to však poměrně unavující, děti vyžadují neustálou pozornost a je trochu složité jim někdy porozumět. Avšak jsem si komunikaci s nimi moc užila, když si na mě po nějaké době zvykly a mohly jsme si společně doopravdy hrát.

Celkově mi tato stáž přinesla zlepšení v rychlosti, ve které dokážu zpracovávat věci, které mi rodilí mluvčí říkali, a také jsem zkrátila dobu, kterou potřebuji k tomu, abych dokázala zformovat odpověď. Dále jsem se naučila se přizpůsobit tomu, co se děje v určitou chvíli, tedy být flexibilní, dále také trpělivosti a otevřenosti dělat práci, která byla vyžadována co nejrychleji a snad nejefektivněji.

Pro ty, kteří se bojí, že by se nedomluvili, jelikož jejich angličtina není na nejlepší úrovni, nemusíte se bát. Irové jsou velice příjemní a budou se snažit vám pomoci nějak porozumět tomu, co říkají, buďto zpomalí to, co řekli, nebo se to budou snažit nějak opsat, proto se opravdu není čeho bát. Celkově jsou v Irsku lidé velice příjemní a usměvaví, což je další faktor opory, který vám trochu pomůže.

Když se zpátečně podívám na svůj strach z této stáže, tak si říkám, že to bylo trochu zbytečné a i přes počáteční potíže jsem si stáž moc užila, více jsem se sblížila s některými studenty 3. ročníku, což bylo taky velice milé. Děkuji svojí škole a programu Erasmus za poskytnutí této příležitosti. Myslím, že na ní budu dlouho v dobrém vzpomínat.

